

Geloof kan troost en hoop geven

Het goede leven

Geloof kan troost en hoop geven

Psychisch kwetsbare mensen worden extra hard geraakt door de coronacrisis. Als het erop aankomt en we kunnen echt niet meer verder, dan hebben we behoefte aan iemand die ons draagt.

De maatregelen in verband met het coronavirus slaan ook hard in bij mensen die psychisch kwetsbaar zijn. Iedereen zal ze wel kennen.

In mijn pastoraat werd ik getroffen door iemand met wie ik al sedert zijn jeugd contact heb en die nu begin zestig is. Hij is alleenstaand. Geen werk. De zorg voor zijn hoogbejaarde zeer kwetsbare moeder is zijn grote levensopdracht. Zij is in een verpleeghuis opgenomen na een herseninfarct. Je kunt eigenlijk niet meer met haar communiceren.

Haar zoon gaat iedere dag twee keer bij haar op bezoek. Hij praat dan heel direct met haar: "Mama, ik ben bij je." Hij aait haar, verzorgt haar, helpt haar met eten. Nu kan dat niet meer. Hij kan haar ook niet bereiken via sociale media want daar kan ze niet op reageren.

Haar zoon gaat iedere dag twee keer bij zijn hoogbejaard zeer kwetsbare moeder op bezoek. Nu kan dat niet meer

Ik probeer hem te motiveren om met een leidinggevende te praten over een mogelijkheid om toch een kleine opening te zoeken voor hem en zijn moeder. Al is het maar met een paar woordjes voor haar die via een beeldscherm regelmatig herhaald worden.

Nachtmerrie

In een paar dagen zijn we met z'n allen in een voortdurende nachtmerrie terecht gekomen. Niemand had ooit kunnen denken dat we hierin zouden belanden.

Sterker nog, de overtuiging ontstond dat de wetenschap ons hele bestaan kan dragen. De mens is de regisseur van zijn eigen bestaan geworden. Op universiteiten werd bij een dissertatie zelfs een vingerwijzing als dankbetuiging aan God als onwetenschappelijk naar de prullenbak verwezen.

Niemand had ooit kunnen denken dat we hierin zouden belanden. Sterker nog, de overtuiging ontstond dat de wetenschap ons hele bestaan kan dragen

Natuurlijk hebben we de wetenschap kei- en keihard nodig. Ook dat leert deze crisis ons. We mogen hopen en bidden dat de wetenschappers ons door deze crisis heen zullen leiden naar een beheersing van de crisis. Maar wetenschap alleen kan ons bestaan niet in alle levenssituaties dragen. Dat heb ik al eerder in mijn werk in het justitiepastoraat gezien.

Hand van God

Ook andere ambten en beroepen kunnen daarover meepraten. Zo herinner ik mij iemand die om te overleven de hand van God vond.

Iedere dag kwam hij bij me langs op mijn kamer in het Huis van Bewaring. Hij was al in de zeventig. Hij was helemaal op. Uitgeput. Sterk vermagerd. Hij wist niet meer waar hij het zoeken moest.

Ik kon weinig doen. Woorden zijn er dan niet. Ik hield z'n handen vast, legde mijn hond soms op zijn hoofd op op zijn schouder

Hij had z'n vrouw om het leven gebracht. Al heel lang waren ze samen. Ze hadden het goed met elkaar, maar het was gebeurd in een woedeaanval. Aan één stuk door huilde hij, ontroostbaar. Zijn hele leven kapot.

Ik kon weinig doen. Woorden zijn er dan niet. Ik hield z'n handen vast, legde mijn hand soms op zijn hoofd of op zijn schouder. En iedere keer bad ik met hem. Zachtjes pratend. Zijn handen in mijn handen.

Een keer had hij een tekening bij zich. Het was een gekruisigde Christus. Helemaal ineengekrompen, net als hij zelf. "Die heb ik zelf getekend", zei hij zacht. Hij geeft me een beetje troost als ik alleen ben."

Een keer had hij een tekening bij zich. Het was een gekruisigde Christus. Helemaal ineengekrompen, net als hij zelf.

Zo dichtbij kun je God ervaren. Hem uitbeelden in je diepste wanhoop. Als alles je uit handen gevallen is en je aan jezelf alleen overgeleverd bent kun je je aan Hem vasthouden - of je je door Hem vastgehouden voelen.

Bang

Op de televisie volgde ik Jaap van Dissel in zijn uitleg van de corona-uitbraak aan de Tweede Kamer. Ik was er diep van onder de indruk. Zo wetenschappelijk en feitelijk beargumenteerd. Om je aan toe te vertrouwen.

En toch..... en toch kun je bang zijn dat het ook jou treft. Ineens wordt een gebied manifest waar je de regie over je persoonlijk leven niet helemaal zelf meer in de hand hebt. Je kunt de greep op je levensperspectief verliezen.

Die heb ik zelf getekend. Hij geeft me een beetje troost als ik alleen ben

In de gevangenis ben ik dieper in God gaan geloven. Ik heb de rust gezien die je krijgt als je in de crisis aan Hem toevertrouwt. Het gaat dan niet om iets boven je uit, maar om iemand boven je uit. Iemand die je opzoekt als je bent zoekgeraakt. Iemand die je draagt als je niet verder kunt. Iemand die je aanraakt en aankijkt van dichtbij. Iemand die je bij de hand neemt, rust en vrede tegemoet.

Vitale functie

Het één en het ander is nodig. Nuchtere weloverwogen rationaliteit, onderzoek en kennis én diep levensvertrouwen dat ons geschónken wordt uit bronnen die al van generatie tot generatie met ons meegaan.

In de gevangenis ben ik dieper in God gaan geloven. Ik heb de rust gezien die je krijgt als je in de crisis aan Hem toevertrouwt

Met het oog op dat diepere levensvertrouwen vervult de kerk een vitale functie. Daar zijn pastores om te troosten en verbinding te leggen tussen de mens en God. Ze brengen glimpen van hoop waar alle hoop is uitgedoofd.

Jan Eerbeek is emeritus-hoofdpredikant Justitie en Veiligheid, en begeleidt psychisch kwetsbare mensen die vastgelopen zijn